R O Z H O D N U T Í

Nejvyšší správní soud jako soud kárný rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Jiřího Pally, zástupce předsedy senátu JUDr. Stanislava Rizmana a přísedících JUDr. Vítězslava Pýši, JUDr. Vladimíra Macha, JUDr. Martina Mikysky a doc. JUDr. Jana Svatoně, CSc. při ústním jednání dne 20. 3. 2018 ve věci návrhů **obvodního státního zástupce pro Prahu 1** ze dne 16. 11. 2017, sp. zn. SPR 288/2017, a ze dne 6. 12. 2017, sp. zn. SPR 288/2017, na zahájení řízení o kárné odpovědnosti Mgr. J. M., státního zástupce Obvodního státního zastupitelství pro Prahu 1,

t a k t o :

Podle § 19 odst. 1 zákona č. 7/2002 Sb., o řízení ve věcech soudců, státních zástupců a soudních exekutorů, kárně obviněný

Mgr. J. M., nar. X,
státní zástupce Obvodního státního zastupitelství pro Prahu 1,
bytem X

je vinen, že

jako státní zástupce Obvodního státního zastupitelství pro Prahu 1 byl nečinný při vyřizování věcí, které mu byly přiděleny ke zpracování, přičemž konkrétně:

1. ve věci vedené pod sp. zn. 2 ZT 20/2016
   a) v období od 12. 1. 2016 do 5. 9. 2016 nerozhodl o návrhu Celního úřadu pro hlavní město Prahu ze dne 11. 1. 2016, sp. zn. A-5107/TS-12/2015, na podání žádosti o mezinárodní právní pomoc do Francie, ačkoliv bez vyřízení této žádosti nebylo možné ve věci dále postupovat, což mu opakovaně policejní orgán sděloval v dotazech na stav vyřizování žádosti o mezinárodní právní pomoc ze dne 8. 3. 2016 a ze dne 9. 8. 2016, jakož i ve zprávách o stavu vyšetřování ze dne 15. 4. 2016 a ze dne 19. 7. 2016,
   b) v období od 5. 4. 2017 do 18. 9. 2017 neučinil žádný úkon směřující k urychlenému dokončení realizace této mezinárodní právní pomoci francouzskými justičními orgány, ačkoliv o to byl požádán policejním orgánem v přípisu ze dne 4. 4. 2017, č. j. KRPA-488174-71/TČ-2015-001193-1-SEC, a dne 25. 5. 2017 mu bylo vedoucím

státním zástupcem v tomto směru doporučeno zkontaktovat české zastoupení v Eurojustu,

2. ve věci vedené pod sp. zn. 2 ZN 2064/2016 v období od 15. 8. 2016 do 15. 8. 2017 nerozhodl o návrhu Policie České republiky, Obvodní ředitelství policie Praha I, Služba kriminální policie a vyšetřování, odbor hospodářské kriminality, 1. oddělení hospodářské kriminality, ze dne 12. 8. 2016, č. j. KRPA-135626-19/TČ-2016-001191-1-ZL, na podání žádosti o mezinárodní právní pomoc do Spolkové republiky Německo, ačkoliv mu policejní orgán opakovaně v návrzích na prodloužení lhůty prověřování ze dne 12. 10. 2016, ze dne 21. 2. 2017, ze dne 5. 6. 2017 a ze dne 21. 7. 2017 sděloval, že dosud neobdržel odpověď na žádost o mezinárodní právní pomoc,

3. ve věci vedené pod sp. zn. 2 ZT 264/2016 v období od 6. 10. 2016 do 11. 8. 2017 nerozhodl o návrhu Policie České republiky, Obvodní ředitelství policie Praha I, Služba kriminální policie a vyšetřování, odbor hospodářské kriminality, 3. oddělení hospodářské kriminality, ze dne 5. 10. 2016, č. j. KRPA-290434-83/TČ-2015-001193-1-PA, na podání žádosti o mezinárodní právní pomoc do Rumunska, ačkoliv bez vyřízení této žádosti nebylo možné ve věci dále postupovat, a navíc v návrhu na vydání příkazu k zadržení ze dne 31. 5. 2017 nepravdivě Obvodnímu soudu pro Prahu 1 sdělil, že již bylo zažádáno o vypracování mezinárodní právní pomoci, která však doposud nebyla rumunským justičním orgánem realizována,

4. ve věci vedené pod sp. zn. 1 ZN 650/2016 v období od 25. 11. 2016 do 9. 6. 2017 nerozhodl o návrhu Policie České republiky, Obvodní ředitelství policie Praha I, Služba kriminální policie a vyšetřování, odbor hospodářské kriminality, 1. oddělení hospodářské kriminality, ze dne 23. 11. 2016, č. j. KRPA-71759-103/TČ-2016-001191-1-PI, na podání žádosti o mezinárodní právní pomoc do Nizozemska, ačkoliv mu byl vedoucím státním zástupcem dán dne 19. 12. 2016 pokyn vyřídit tento návrh policejního orgánu nejpozději ve lhůtě do 15. 2. 2017, přičemž návrh policejního orgánu na podání žádosti o mezinárodní právní pomoc do Nizozemska vyřídil až na základě dalšího pokynu vedoucího státního zástupce ze dne 31. 5. 2017,

5. ve věci vedené pod sp. zn. 2 ZN 3464/2015 v období od 7. 12. 2016 do 17. 5. 2017 nerozhodl o stížnosti poškozeného proti usnesení Policie České republiky, Obvodní ředitelství policie Praha I, Služba kriminální policie a vyšetřování, odbor hospodářské kriminality, 1. oddělení hospodářské kriminality, ze dne 15. 11. 2016, č. j. KRPA-364864-47/TČ-2015-001191-1-STA, o odložení věci podle § 159a odst. 1 trestního řádu, ačkoliv podle opatření obvodní státní zástupkyně pro Prahu 1 poř. č. 16/2009 ze dne 30. 11. 2009, sp. zn. SPR 471/2009, byl povinen rozhodnout o této stížnosti do dvou měsíců od jejího doručení,

6. ve věci vedené pod sp. zn. ZN 1206/2016
   a) v období od 30. 12. 2016 do 16. 8. 2017 nerozhodl o návrhu Policie České republiky, Obvodní ředitelství policie Praha I, Služba kriminální policie a vyšetřování, odbor hospodářské kriminality, 1. oddělení hospodářské kriminality, ze dne 29. 12. 2016, č. j. KRPA-258377-68/TČ-2016-001191-DI, na podání žádosti o mezinárodní právní pomoc do Slovenské republiky,

b) v období od 9. 1. 2017 do 16. 8. 2017 nerozhodl o návrhu Policie České republiky, Obvodní ředitelství policie Praha I, Služba kriminální policie a vyšetřování, odbor hospodářské kriminality, 1. oddělení hospodářské kriminality, ze dne 9. 1. 2017, č. j. KRPA-258377-75/TČ-2016-001191-DI, na podání žádosti o mezinárodní právní pomoc do Slovenské republiky,
c) v období od 14. 2. 2017 do 16. 8. 2017 nerozhodl o návrhu Policie České republiky, Obvodní ředitelství policie Praha I, Služba kriminální policie a vyšetřování, odbor hospodářské kriminality, 1. oddělení hospodářské kriminality, ze dne 13. 2. 2017, č. j. KRPA-258377-83/TČ-2016-001191-DI, na podání žádosti o mezinárodní právní pomoc do Slovenské republiky,

7. ve věci vedené pod sp. zn. 1 ZT 54/2017
a) v období od 18. 1. 2017 do 14. 8. 2017 nerozhodl o žádosti Státního zastupitelství Vídeň Rakouská republika, ze dne 7. 7. 2016, sp. zn. 28 St 247/16v, o převzetí trestního stíhání v České republice, ačkoliv rakouský justiční orgán opakovaně v žádostech doručených obvodnímu státnímu zastupitelství dne 17. 3. 2017 a dne 11. 7. 2017 žádal o sdělení, zda bude trestní stíhání převzato, či nikoliv,
b) v období od 27. 2. 2017 do 14. 8. 2017 nerozhodl o návrhu Policie České republiky, Obvodní ředitelství policie Praha I, Služba kriminální policie a vyšetřování, odbor hospodářské kriminality, 3. oddělení hospodářské kriminality, ze dne 27. 2. 2017, č. j. KRPA-96587-97/TČ-2016-001193-1-VAC, na podání žádosti o mezinárodní právní pomoc do Nizozemska,

t e d y

zaviněně porušil povinnosti státního zástupce a zaviněným jednáním ohrozil důvěru v odbornost postupu státního zastupitelství,

č í m ž s p á c h a l

kárné provinění podle § 28 zákona č. 283/1993 Sb., o státním zastupitelství,

a z a t o s e m u u k l á d á

podle § 30 odst. 1 písm. b) zákona č. 283/1993 Sb., o státním zastupitelství, kárné opatření **snížení platu o 10 % na dobu 10 (deseti) měsíců.**

O d ů v o d n ě n í :

I. Zjištěný skutkový stav

[1] Navrhovatel dne 20. 11. 2017 podal Nejvyššímu správnímu soudu jako soudu kárnému návrh na zahájení řízení o kárné odpovědnosti kárně obviněného, který je veden pod sp. zn. 12 Ksz 11/2017. Jeho rozšíření, jež kárný soud považoval za nový návrh na zahájení kárného řízení a zapsal pod sp. zn. 12 Ksz 12/2017, podal navrhovatel proti kárně obviněnému dne 11. 12. 2017. Kárný soud usnesením ze dne 6. 2. 2018, č. j. 12 Ksz 11/2017 - 32, podle § 23 odst. 3 trestního řádu za použití § 25 zákona č. 7/2002 Sb., o řízení ve věcech soudců, státních zástupců a soudních exekutorů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o řízení ve věcech soudců, státních zástupců a soudních exekutorů"), spojil obě tyto věci ke společnému projednání a rozhodnutí s tím, že budou nadále vedeny pod sp. zn. 12 Ksz 11/2017.

[2] Dokazováním provedeným při ústním jednání pak kárný senát zjistil následující skutečnosti v níže uvedených trestních věcech vedených u Obvodního státního zastupitelství pro Prahu 1 (dále též „obvodní státní zastupitelství"), v nichž se kárně obviněný měl podle kárných návrhů dopustit kárného provinění.

2 ZT 20/2016

[3] Policie České republiky, Obvodní ředitelství policie Praha I, Služba kriminální policie a vyšetřování, odbor hospodářské kriminality, 3. oddělení hospodářské kriminality, usnesením ze dne 15. 1. 2016, č. j. KRPA-488174/TČ-2015-001193-SEC, podle § 160 odst. 1 trestního řádu zahájila trestní stíhání obviněného M. A., nar. X, ruského státního příslušníka, pro zločin zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby podle § 240 odst. 1, odst. 2 písm. a) trestního zákoníku, spáchaného ve spolupachatelství podle § 23 trestního zákoníku, a pro zločin zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby podle § 240 odst. 1, odst. 2 písm. c) trestního zákoníku, spáchaného ve spolupachatelství podle § 23 trestního zákoníku, obviněné L. K., nar. X, ukrajinské státní příslušnice, pro zločin zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby podle § 240 odst. 1, odst. 2 písm. a) trestního zákoníku, spáchaného ve spolupachatelství podle § 23 trestního zákoníku, a pro zločin zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby podle § 240 odst. 1, odst. 2 písm. c) trestního zákoníku, spáchaného ve spolupachatelství podle § 23 trestního zákoníku, obviněného M. M., nar. X, ukrajinského státního příslušníka, pro zločin zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby podle § 240 odst. 1, odst. 2 písm. a) trestního zákoníku, spáchaného ve spolupachatelství podle § 23 trestního zákoníku, a obviněného M. R., nar. X, ukrajinského státního příslušníka, pro zločin zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby podle § 240 odst. 1, odst. 2 písm. a) trestního zákoníku, spáchaného ve spolupachatelství podle § 23 trestního zákoníku.

[4] Trestného činu zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby podle § 240 odst. 1, odst. 2 písm. a) trestního zákoníku se měli ve spolupachatelství dopustit všichni čtyři obvinění tím, že po předchozí vzájemné dohodě v úmyslu zkrátit spotřební daň z tabáku a opatřit tak sobě majetkový prospěch na území České republiky skladovali a přepravovali tabákové výrobky různých značek bez označení českou tabákovou nálepkou za účelem jejich dalšího uvádění do volného oběhu, přičemž následně je naložili a ukryli ve speciálně vybudované tajné schránce ve vozidle a tímto způsobem je J. K. U., nar. X, jako řidič přepravil do Lyonu, kde bylo vozidlo zadrženo francouzskou policií, přičemž tímto úmyslným jednáním způsobili České republice škodu ve výši 408.825 Kč. Trestného činu

zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby podle § 240 odst. 1, odst. 2 písm. c) trestního zákoníku se měli ve spolupachatelství dopustit obvinění M. A. a L. K. tím, že společně skladovali tabákové výrobky různých značek, přičemž část z nich nebyla označena platnou tabákovou nálepkou podle českého zákona o spotřebních daních, a takto jednali v úmyslu toto zboží dále držet nebo je uvádět do oběhu, aniž by splnili jako plátci spotřební daně svou povinnost daň přiznat a zaplatit, přičemž tímto úmyslným jednáním způsobili České republice škodu ve výši 1.078.775 Kč.

[5] Ještě před vydáním usnesení o zahájení trestního stíhání Celní úřad pro hlavní město Prahu podal návrh ze dne 11. 1. 2016, sp. zn. A-5107/TS-12-2015, na podání žádosti o právní pomoc do Francie za účelem doplnění dokazování uvedené trestné činnosti o zaslání ověřených kopií dokladů vztahujících se k podezřelému J. K. U., v jehož vozidle orgány francouzské celní správy nalezly ukryté nezdaněné cigarety. Tuto žádost o mezinárodní právní pomoc obdrželo obvodní státní zastupitelství dne 12. 1. 2016.

[6] V dotazech na stav vyřizování žádosti o mezinárodní právní pomoc ze dne 8. 3. 2016 a 9. 8. 2016, jakož i ve zprávách o stavu vyšetřování ze dne 15. 4. 2016 a 19. 7. 2016, policejní orgán sdělil obvodnímu státnímu zastupitelství, že pro další vedení trestního řízení potřebuje vědět informace požadované v žádosti o mezinárodní justiční spolupráci, aby se mohl rozhodnout, zda má v dané trestní věci začít trestně stíhat také J. K. U., který již může být vyšetřován ve Francii, a následně trestní řízení ukončit.

[7] Žádost o mezinárodní právní pomoc do Francie vyhotovil kárně obviněný dne 5. 9. 2016. O přibrání tlumočníka k překladu této žádosti do francouzštiny pak kárně obviněný rozhodl opatřením ze dne 31. 10. 2016.

[8] Dne 17. 3. 2017 byla obvodnímu státnímu zastupitelství doručena od francouzského justičního orgánu reakce, z níž lze dovodit, že žádost o mezinárodní právní pomoc byla postoupena k vyřízení příslušným orgánům do Dijonu.

[9] V přípisu ze dne 4. 4. 2017, č. j. KRPA-488174-71/TČ-2015-001193-SEC, policejní orgán vyzval k urgenci žádosti o mezinárodní právní pomoc, neboť od jejího vyhotovení uběhlo více než půl roku a francouzský justiční orgán neodeslal žádnou odpověď. Tuto písemnost obdrželo obvodní státní zastupitelství dne 5. 4. 2017.

[10] Ve zprávě o stavu vyšetřování ze dne 18. 4. 2017 policejní orgán uvedl, že vyčkává pouze na reakci francouzského justičního orgánu, neboť bez informací, které jsou od něho formou mezinárodní právní pomoci žádány, nelze věc řádně ukončit.

[11] V záznamu o vnitřní dohledové prověrce věci starší dvou roků ze dne 25. 5. 2017 obvodní státní zástupce pro Prahu 1 konstatoval, že délka trestního řízení je zapříčiněna především průtahy na straně dozorového státního zástupce, neboť žádost o mezinárodní právní pomoc, jejíž vyřízení je nutné ke skončení vyšetřování, vyhotovil až za tři čtvrtě roku po doručení návrhu na její vyžádání. Vzhledem k nutnosti vyčkat na vyřízení žádosti o mezinárodní justiční spolupráci obvodní státní zástupce pro Prahu 1 neuložil žádný pokyn, nicméně uvedl, že je vhodné v následujících týdnech zkontaktovat české zastoupení v Eurojustu prostřednictví mailu a touto formou se pokusit zjistit od francouzské strany stav vyřizování mezinárodní právní pomoci.

[12] Tento neformální úkon učinil kárně obviněný dne 18. 9. 2017.

2 ZN 2064/2016

[13] Policie České republiky, Obvodní ředitelství policie Praha I, Služba kriminální policie a vyšetřování, odbor hospodářské kriminality, 1. oddělení hospodářské kriminality, činilo ve věci vedené pod sp. zn. ČTS: KRPA-135626/TČ-2016-001191-1-ZL úkony trestního řízení ve věci podezření ze spáchání přečinu legalizace výnosů z trestné činnosti z nedbalosti podle § 217 odst. 1, odst. 2 písm. b) trestního zákoníku. Tohoto trestného činu se měl dopustit podezřelý F. A., nar. X, moldavský státní příslušník, tím, že umožnil nezjištěnému pachateli, aby na jeho účet u peněžního ústavu zaslal peněžní prostředky, které byly získány podvodným jednáním ke škodě německé občanky.

[14] Jelikož bylo pro objasnění skutku nezbytné zjistit, zda byl tento zdrojový trestný čin skutečně spáchán, podal policejní orgán návrh ze dne 12. 8. 2016, č. j. KRPA-135626-19/TČ-2016-001191-1-ZL, na podání žádosti o mezinárodní právní pomoc do Spolkové republiky Německo za účelem vyžádání vysvětlení od poškozené německé příslušnice a získání dalších potřebných informací a podkladů. Návrh na podání žádosti o mezinárodní justiční spolupráci obdrželo obvodní státní zastupitelství dne 15. 8. 2016.

[15] V návrzích na prodloužení lhůty prověřování ze dne 12. 10. 2016, 21. 2. 2017, 5. 6. 2017 a 21. 7. 2017 policejní orgán sděloval obvodnímu státnímu zastupitelství, že dosud neobdržel dokumentaci ke zdrojovému trestnému činu, která měla být vyžádána formou mezinárodní právní pomoci. Současně v tomto směru žádal o zaslání kopie žádosti o mezinárodní justiční spolupráci k založení do trestního spisu. Kárně obviněný ve všech případech lhůtu ke skončení prověřování prodloužil, aniž by na uvedená sdělení policejního orgánu jakkoliv reagoval.

[16] V návrhu na podání žádosti o mezinárodní právní pomoc ze dne 12. 8. 2016 je obsažen ručně psaný záznam kárně obviněného s datem 15. 8. bez uvedení roku, že právní pomoc je v dané chvíli nadbytečná. Tento záznam však není nikterak reflektován na deskách dozorového spisu. V návrhu policejního orgánu na prodloužení lhůty prověřování ze dne 5. 6. 2017 je dozorovým státním zástupcem vepsána zmínka, podle níž bylo telefonicky sděleno, že mezinárodní právní pomoc nebude realizována.

[17] Následně kárně obviněný dne 15. 8. 2017 zpracoval žádost o mezinárodní právní pomoc do Spolkové republiky Německo v rozsahu návrhu policejního orgánu.

2 ZT 264/2016

[18] Policie České republiky, Obvodní ředitelství policie Praha I, Služba kriminální policie a vyšetřování, odbor hospodářské kriminality, 3. oddělení hospodářské kriminality, usnesením ze dne 6. 9. 2016, č. j. KRPA-290434-58/TČ-2015-001193-1-PA, podle § 160 odst. 1 trestního řádu zahájila trestní stíhání M.-C. D., nar. X, rumunského státního příslušníka, pro přečin legalizace výnosů z trestné činnosti podle § 216 odst. 1 písm. a), odst. 2 písm. b) trestního zákoníku. Tohoto trestného činu se měl jmenovaný dopustit tím, že umožnil zaslat na svůj účet částku 4.650 EUR, která byla získána podvodným jednáním při koupi automobilu ke škodě německého občana, přičemž bezprostředně po jejím připsání na účet

ji v hotovosti postupně vybral a tímto svým vědomým jednáním znemožnil zjištění původu finančních prostředků a jejich zajištění.

[19] Dne 6. 10. 2016 obdrželo obvodní státní zastupitelství návrh policejního orgánu ze dne 5. 10. 2016, č. j. KRPA-290434-83/TČ-2015-001193-1-PA, na podání žádosti o mezinárodní právní pomoc do Rumunska za účelem předání usnesení o zahájení trestního stíhání, provedení výslechu M.-C. D. v procesním postavení obviněného a realizace navazujících úkonů.

[20] V návrzích na prodloužení lhůty k prověřování ze dne 21. 12. 2016, 4. 4. 2017, 30. 5. 2017 a 26. 7. 2017 policejní orgán konstatoval, že v rámci prověřování zbývá vyčkat na právní pomoc z Rumunska.

[21] Dne 31. 5. 2017 kárně obviněný z podnětu policejního orgánu podal Obvodnímu soudu pro Prahu 1 návrh na vydání příkazu k zadržení M.-C. D. V tomto návrhu uvedl, že jmenovanému nelze doručit usnesení o zahájení trestního stíhání, neboť je pro orgány činné v trestním řízení nedostupný a jeho současný pobyt není znám. Bylo zažádáno o vypracování právní pomoci s cílem doručit předmětné usnesení a vyslechnout dotyčného v Rumunsku, odkud však doposud odpověď nepřišla. M.-C. D. je ohrožen trestem ve výměře do pěti let odnětí svobody, nemá bydliště v České republice, nezdržuje se zde na žádné stálé adrese a nemá žádné další sociální vazby na českém území. Vzhledem k těmto skutečnostem je zde reálná obava, že se bude trestnímu stíhání vyhýbat, takže v dané věci je dán vazební důvod podle § 67 písm. a) trestního řádu.

[22] Žádost o mezinárodní právní pomoc do Rumunska však kárně obviněný ve skutečnosti vypracoval až dne 11. 8. 2017.

1 ZN 650/2016

[23] Policie České republiky, Obvodní ředitelství policie Praha I, Služba kriminální policie a vyšetřování, odbor hospodářské kriminality, 1. oddělení hospodářské kriminality, činilo ve věci vedené pod sp. zn. ČTS: KRPA-71759/TČ-2016-001191-1-PI úkony trestního řízení ve věci podezření ze spáchání přečinu legalizace výnosů z trestné činnosti z nedbalosti podle § 217 odst. 1, odst. 3 písm. b) trestního zákoníku. Tohoto trestného činu se měl dopustit podezřelý B. S. G., nar. X, tím, že umožnil nezjištěnému pachateli, aby na jeho bankovní účty zaslal peněžní prostředky, které byly získány podvodným jednáním ke škodě různých poškozených v cizině.

[24] Policejní orgán zjistil možný pobyt podezřelého a podal návrh ze dne 23. 11. 2016, č. j. KRPA-71759-103/TČ-2016-001191-1-PI, na podání žádosti o mezinárodní právní pomoc do Nizozemska za účelem podání vysvětlení touto osobou. Uvedený návrh obdrželo obvodní státní zastupitelství dne 25. 11. 2016.

[25] Následně obvodní státní zástupce pro Prahu 1 při vyřizování stížnosti jedné z poškozených společností zjistil průtahy ve vztahu k rozhodování o žádosti o přezkoumání postupu policejního orgánu podle § 157a odst. 1 trestního řádu. Proto udělil kárně obviněnému dne 19. 12. 2016 pokyn k odstranění této nečinnosti a současně i

k vyřízení uvedeného návrhu policejního orgánu na podání žádosti o mezinárodní právní pomoc nejpozději do 15. 2. 2017. Při výkonu vnitřního dohledu však vedoucí státní zástupce zjistil, že kárně obviněný tento pokyn nesplnil. Proto mu v písemném pokynu ze dne 31. 5. 2017 znovu uložil rozhodnout o návrhu na mezinárodní justiční spolupráci, a to v termínu do 10. 6. 2017.

[26] Tento pokyn obvodního státního zástupce pro Prahu 1 již kárně obviněný uposlechl a žádost o mezinárodní právní pomoc do Nizozemska vypracoval dne 9. 6. 2017.

2 ZN 3464/2015

[27] Policie České republiky, Obvodní ředitelství policie Praha I, Služba kriminální policie a vyšetřování, odbor hospodářské kriminality, 1. oddělení hospodářské kriminality, usnesením ze dne 15. 11. 2016, č. j. KRPA-364864-47/TČ-2015-001191-1-STA, podle § 159a odst. 1 trestního řádu odložila trestní věc podezření ze spáchání přečinu podvodu podle § 209 odst. 1, odst. 3 trestního zákoníku, kterého se měli dopustit M. H., nar. X, a O. E. s.r.o. podle zákona č. 418/2011 Sb., o trestní odpovědnosti právnických osob, ve znění pozdních předpisů, tím, že M. H. jako jednatel uvedené společnosti padělal podpisy L. Š., nar. X, a Ing. R. L., nar. X, na písemnostech „Dohoda o rezervaci a o složení rezervačního poplatku“ ze dne 21. 11. 2013 a „Dodatek č. 1 k Dohodě o rezervaci a o složení rezervačního poplatku“ ze dne 9. 12. 2013, které vyhotovil po 30. 1. 2014 a následně antidatoval, listiny byly uzavřeny na základě Smlouvy o výhradním zprostředkování ze dne 10. 10. 2013 mezi společností REAL ESTATE s.r.o., zastoupené jednatelem M. H., a L. Š., a dále padělal výpis z účtu č. X, kterým doložil, že dne 22. 11. 2013 došlo ke složení rezervačního poplatku ve výši 99.000 Kč Ing. R. L. a následně společností O. E. s.r.o. dne 31. 1. 2014 byl rezervační poplatek 99.000 Kč vrácen zpět Ing. R. L. z důvodu vypovězení Smlouvy o výhradním zprostředkování L. Š. ke dni 30. 11. 2013 a M. H., jednající za společnosti O. E. s.r.o., následně na základě těchto padělaných a antidatovaných písemností požadoval podle článku VII odst. 2 Smlouvy o výhradním zprostředkování ze dne 10. 10. 2013 zaplacení ušlého zisku v částce 99.000 Kč ve prospěch společnosti O. E. s.r.o. po L. Š., čímž jej uvedl v omyl a způsobil na jeho majetku větší škodu, neboť ve věci nejde o podezření z přečinu a není na místě věc vyřídit jinak. V odůvodnění tohoto usnesení policejní orgán uvedl, že tvrzení L. Š., podle něhož M. H. jako jednatel společnosti O. E. s.r.o. padělal jeho podpis i podpis Ing. R. L. na uvedených písemnostech a tyto písemnosti antidatoval, bylo vyvráceno výpovědí Ing. R. L. a dalšími provedenými důkazy. Proto nedošlo k naplnění objektivní stránky skutkové podstaty přečinu podvodu.

[28] Dne 2. 12. 2016 obdrželo obvodní státní zastupitelství stížnost poškozeného L. Š.proti uvedenému usnesení o odložení věci společně s originálem spisového materiálu. Doručenka o převzetí tohoto rozhodnutí poškozeným byla obvodnímu státnímu zastupitelství předána dne 7. 12. 2016.

[29] Podle opatření obvodní státní zástupkyně pro Prahu 1 poř. č. 16/2009 ze dne 30. 11. 2009, sp. zn. SPR 471/2009, byli státní zástupci tohoto státního zastupitelství bez rozdílu specializace povinni rozhodnout jako stížnostní orgán o stížnostech proti usnesením ve lhůtě dvou měsíců od doručení spisového materiálu, s výjimkou usnesení o zahájení trestního stíhání a vazebních věcí, kde byla stanovena lhůta pro rozhodnutí desetidenní, respektive pětidenní.

[30] Kárně obviněný však o stížnosti proti usnesení policejního orgánu o odložení věci rozhodl až svým usnesením ze dne 17. 5. 2017, kterým ji podle § 148 odst. 1 písm. c) trestního řádu jako nedůvodnou zamítl, neboť nebyla prokázána tvrzení oznamovatele o podezření ze spáchání trestného činu.

[31] Poškozený s vyřízením stížnosti nesouhlasil, a proto inicioval výkon dohledu ze strany Městského státního zastupitelství v Praze, kam byl dozorový spis, včetně spisového materiálu policejního orgánu, zaslán dne 13. 11. 2017. Státní zástupkyně nadřízeného státního zastupitelství ve sdělení ze dne 21. 11. 2017, č. j. 3 KZN 1109/2017 - 13, upozornila obvodního státního zástupce pro Prahu 1 na průtahy kárně obviněného při vyřizování stížnosti proti usnesení policejního orgánu o odložení věci. Kárně obviněný se k tomuto sdělení vyjádřil v podání ze dne 24. 11. 2017 tak, že předmětný dozorový spis zřejmě založil do jiného spisového materiálu a po zjištění tohoto omylu stížnost obratem vyřídil. Z tohoto důvodu ani průběžně nežádal o prodloužení lhůty k vyřízení stížnosti podle opatření vedoucí státní zástupkyně.

ZN 1206/2016

[32] Policie České republiky, Obvodní ředitelství policie Praha I, Služba kriminální policie a vyšetřování, odbor hospodářské kriminality, 1. oddělení hospodářské kriminality, činilo ve věci vedené pod sp. zn. ČTS: KRPA-258377/TČ-2016-001191-1-DI úkony trestního řízení ve věci podezření ze spáchání zločinu úvěrového podvodu podle § 211 odst. 1, odst. 5 písm. c) trestního zákoníku. Tohoto trestného činu se mělo dopustit několik podezřelých, kteří jednali za různé právnické osoby v souvislosti s úvěrovými smlouvami uzavřenými s Českou spořitelnou, a.s. Jelikož některé další osoby, které měly oprávnění jednat za právnické osoby, s nimiž uzavřela Česká spořitelna, a.s. předmětné úvěrové smlouvy, se zdržovaly na území Slovenské republiky, vyvstala nutnost provést výslech těchto osob formou podání vysvětlení a zároveň opatřit některé související listinné důkazy, což mělo být realizováno cestou mezinárodní justiční spolupráce.

[33] První návrh na podání žádosti o mezinárodní právní pomoc do Slovenské republiky ze dne 29. 12. 2016, č. j. KRPA-258377-68/TČ-2016-001191-1-DI, policejní orgán doručil obvodnímu státnímu zastupitelství dne 30. 12. 2016. Dne 9. 1. 2017 obdrželo obvodní státní zastupitelství další návrh policejního orgánu ze dne 9. 1. 2017, č. j. KRPA-258377-75/TČ-2016-001191-1-DI. V pořadí třetí návrh policejního orgánu na vyžádání mezinárodní justiční spolupráce ze dne 13. 2. 2017, č. j. KRPA-258377-83/TČ-2016-001191-1-DI, byl obvodnímu státnímu zastupitelství doručen dne 14. 2. 2017.

[34] Všechny žádosti o mezinárodní právní pomoc do Slovenské republiky kárně obviněný vypracoval až dne 16. 8. 2017.

1 ZT 54/2017

[35] Obvodní státní zastupitelství obdrželo dne 10. 1. 2017 prostřednictvím Městského státního zastupitelství v Praze žádost Státního zastupitelství ve Vídni, Rakouská republika, ze dne 7. 7. 2016, sp. zn. 28 St 247/16v, o převzetí trestního stíhání v České republice. V této žádosti se uvádí, že u Státního zastupitelství ve Vídni je vedeno trestní řízení proti neznámému pachateli pro zločin profesionálního závažného podvodu podle § 146, § 147

odst. 3, § 148 druhý případ rakouského trestního zákoníku. Těchto trestných činů se měl dopustit neznámý pachatel tím, že se v úmyslu uvést v omyl vydával za R. O., přiměl zaměstnance společnosti WORLDPLAST LLP k tomu, aby z jejího rakouského účtu provedl převody na účet vedený u České spořitelny a.s. ve výších 249.645 EUR a 107.525 EUR, přičemž společnost HIPOL a.d., která je s WORLDPLAST LLP ve stálém obchodním styku a kterou R. O. zastupuje, nedala podnět k těmto platbám. Společnost WORLDPLAST LLP se poté pokusila zajistit prostřednictvím své banky vrácení převedených obnosů, avšak bylo jí sděleno, že to není možné, protože finanční prostředky na tomto účtu jsou blokovány na základě rozhodnutí Policie České republiky. Kvůli výše uvedeným obviněním podala společnost WORLDPLAST LLP oznámení na V. F. F., B. S. G. a neznámé pachatele v Rakousku a České republice. Proti V. F. F. a B. S. G. nebylo v Rakousku zahájeno žádné vyšetřovací řízení, jelikož z tvrzení oznamovatelky nebylo zřejmé, proč jsou tyto osoby dávány do spojení s jednáním neznámého pachatele. Rakouské vyšetřovací orgány nemohou ani provést další účelná vyšetřování, jelikož jediným vodítkem ke zjištění neznámého pachatele je jím využitý bankovní účet, který již může být předmětem vyšetřování v České republice, neboť byl zablokován. Kvůli předmětnému skutkovému stavu bylo podáno trestní oznámení i v České republice. Z těchto důvodů rakouský justiční orgán požádal o převzetí trestního stíhání neznámého pachatele a o sdělení výsledku tohoto řízení.

[36] Kárně obviněný opatřením ze dne 13. 1. 2017 přibral tlumočníka z jazyka německého za účelem přeložení uvedené žádosti rakouského justičního orgánu o převzetí trestního stíhání v České republice. Tento překlad byl obvodnímu státnímu zastupitelství doručen dne 18. 1. 2017.

[37] Následně Policie České republiky, Obvodní ředitelství policie Praha I, Služba kriminální policie a vyšetřování, odbor hospodářské kriminality, 3. oddělení hospodářské kriminality, podala obvodnímu státnímu zastupitelství návrh ze dne 27. 2. 2017, č. j. KRPA-96587-97/TČ-2016-001193-1-VAC, na podání žádosti o mezinárodní právní pomoc do Nizozemska. V tomto návrhu se uvádí, že policejní orgán vydal dne 23. 2. 2017 podle § 160 odst. 1 trestního řádu usnesení o zahájení trestního stíhání V. F. F., nar. X, nizozemské státní příslušnice, pro zločin legalizace výnosů z trestné činnosti podle § 216 odst. 1, odst. 3 písm. c) trestního zákoníku. Tohoto trestného činu se měla V. F. F. dopustit tím, že si u České spořitelny a.s. zřídila běžný účet vedený v českých korunách se záměrem na něho převádět peněžní prostředky pocházející z trestné činnosti, následně byla na tento účet připsána částka 2.887.046,25 Kč mající původ v mezinárodní mezibankovní platbě ve výši 107.525 EUR z účtu poškozené rakouské společnosti WORLDPLAST LLP, na níž bylo odeslání platby vylákáno podvodným způsobem, přičemž jmenovaná celkem šesti hotovostními výběry vyzvedla ze svého běžného účtu částku v celkové výši 1.999.000 Kč, s níž naložila dosud nezjištěným způsobem, když vyzvednout zbývající zůstatek připsané částky jí nebylo umožněno kvůli zablokování účtu. Nizozemský justiční orgán měl být požádán o doručení usnesení o zahájení trestního stíhání, výslech obviněné a provedení dalších úkonů. Návrh na podání žádosti o mezinárodní justiční spolupráci, včetně jeho doplnění, byl obvodnímu státnímu zastupitelství doručen dne 27. 2. 2017.

[38] V přípisech došlých obvodnímu státnímu zastupitelství dne 17. 3. 2017 a 11. 7. 2017 požádal rakouský justiční orgán o sdělení, zda bude trestní stíhání převzato, či nikoliv.

[39] Kárně obviněný rozhodl o uvedené žádosti Státního zastupitelství ve Vídni opatřením ze dne 14. 8. 2017 o nepřevzetí trestního stíhání v České republice. Ve stejný den zpracoval i žádost o mezinárodní právní pomoc do Nizozemska.

[40] Všechna tato skutková zjištění vyplývají z obsahu spisů Obvodního státního zastupitelství pro Prahu 1 sp. zn. 2 ZT 20/2016, sp. zn. 2 ZN 2064/2016, sp. zn. 2 ZT 264/2016, sp. zn. 1 ZN 650/2016, sp. zn. 2 ZN 3464/2015, sp. zn. ZN 1206/2016 a sp. zn. 1 ZT 54/2017. Tyto důkazy byly při ústním jednání kárného senátu provedeny na návrh kárného navrhovatele.

II. Obhajoba kárně obviněného

[41] Kárně obviněný ve svém stanovisku ke kárným návrhům, výpovědi před kárným senátem a v dalším průběhu ústního jednání uvedl následující skutečnosti:

[42] Obvodní státní zastupitelství pro Prahu 1 patří mezi nejvíce zatížená státní zastupitelství v České republice, a to i s ohledem na skutkovou složitost věcí, které jsou zde řešeny. V obvodu jeho působnosti má sídlo značné množství obchodních společností i státních orgánů a dochází zde k nejvyššímu počtu trestných činů v hlavním městě Praze. Obsazení tohoto úřadu přitom bylo v posledních letech značně neuspokojivé, po určité generační obměně odešlo několik kolegyň na rodičovskou dovolenou, pracovalo se tedy v neustálém personálním nedostatku a bez jakéhokoliv relevantního snížení nápadu. Státní zástupci jednou až dvakrát v týdnu intervenovali u soudu a během této doby jim napadala podání, která byla třeba rychle vyřídit. Státní zástupci Obvodního státního zastupitelství pro Prahu 1 tedy byli enormně zatíženi a nemohli za všech okolností dodržovat všechny zákonné i interní lhůty, ačkoliv jim byly známy. V posledních letech docházelo k radikálnímu zkracování vnitřních lhůt s tím, že bylo možné i opakovaně požádat o jejich prodloužení. V chodu obvodního státního zastupitelství tak běžně docházelo ve smyslu judikatury kárného senátu k průtahům, jež vedoucí státní zástupce toleroval.

[43] Poněkud odlišná praxe dosud byla ohledně vyřizování návrhů policejního orgánu na podání žádosti o právní pomoc. Ve vztahu k nim obvodní státní zástupce pro Prahu 1 do konce roku 2017 nestanovil žádnou interní lhůtu. Navíc tyto návrhy nebyly nárokové z pohledu oprávněnosti ani z hlediska časového, neboť úkony přípravného řízení nadále probíhaly a nedocházelo tak k průtahům. Je přitom na vyhodnocení státního zástupce, zda žádost o právní pomoc vypracuje, přičemž přibližně ve třetině případů návrhu policejního orgánu nevyhoví, neboť pro tento postup neshledá důvody. Dále s ohledem na množství práce je nutné rozdělit tyto úkony podle jejich naléhavosti tak, aby nejprve byly řešeny nejpodstatnější z nich a celá přidělená agenda mohla být vyřízena v co nejvyšší kvalitě a kvantitě. Ostatně u jiných obvodních státních zastupitelství existuje praxe, kdy návrhy policejního orgánu na vyžádání mezinárodní právní pomoci nevyřizují jednotliví státní zástupci, nýbrž vyšší úředníci státního zastupitelství, což představuje velkou časovou úsporu pro veřejné žalobce. Nevidí přitom žádný důvod, proč stejné organizační opatření nemohlo být učiněno i na jeho pracovišti.

[44] Ustálenou praxí na Obvodním státním zastupitelství pro Prahu 1 za plného vědomí jeho vedoucího státního zástupce pak bylo vyřizování návrhů policejního orgánu na podání žádosti o právní pomoc ve značně flexibilnějších lhůtách, než by tomu mělo

formálně být. Obvodnímu státnímu zástupci přitom byla tato praxe dostatečně známa, neboť veškeré žádosti o justiční spolupráci aproboval, měl k dispozici příslušný dozorový spis, vedl knihu vyžádané mezinárodní právní pomoci a prováděl vnitřní dohledové prověrky, ve kterých zásadně nepřijímal žádná opatření při prodlevách při vyřizování uvedených návrhů policejního orgánu.

[45] V tomto směru je možné poukázat na věc sp. zn. 2 ZT 20/2016, v níž výkonem dozoru strávil poměrně hodně času, včetně zpracování vyhrazených úkonů, odposlechů, sledování osob a věcí, domovních prohlídek i prohlídek jiných prostor, které probíhaly i po podání návrhu celního orgánu na vyžádání právní pomoci. S celním orgánem se dohodl, že konkrétní úkony budou činěny až po zadržení podezřelých. Následně byla věc předána policejnímu orgánu, se kterým dále komunikoval. Vyžádání mezinárodní justiční spolupráce se týkalo jediné osoby skrývající se před českými orgány činnými v trestním řízení a nepředstavovalo zásadní průtahový problém ani důvod bránící skončení trestní věci. Žádost o mezinárodní justiční spolupráci zaslal do Francie na podzim roku 2016 a od března 2017 francouzské justiční orgány nekomunikovaly, právní pomoc neposkytly a až po opakovaných urgencích učiněných prostřednictvím Eurojustu zaslaly listiny, jichž pro další vedení trestního řízení nebylo zapotřebí. Takto dlouhá neúspěšná komunikace s cizinou přitom není nijak neobvyklá, což rovněž často ovlivňuje úvahy státních zástupců o účelnosti vyžadování mezinárodní právní pomoci a přispívá k tomu, že tuto agendu nepovažují za prioritní.

[46] Přesto je ve věci sp. zn. 2 ZT 20/2016 řešen za průtahy, ačkoliv obvodní státní zástupce původně nepřijal žádná opatření. Toliko vyhotovil vnitřní dohledovou prověrku, ve které bez dalšího konstatoval opožděné vyhotovení žádosti o mezinárodní právní pomoc. Teprve až po provedení dohledové prověrky Městského státního zastupitelství v Praze zaměřené na spisy starší dvou roků a navazujícího hovoru s městskou státní zástupkyní přistoupil vedoucí státní zástupce k podání kárného návrhu, a to bez ohledu na všechny okolnosti případu. Za této situace patrně nebyla překvapivá zásadní změna interní praxe u Obvodního státního zastupitelství pro Prahu 1, která nesměřovala *pro futuro*, nýbrž vedla navrhovatele ke kontrole všech živých spisů, v nichž zpracovával žádosti o právní pomoc. Tyto trestní věci pak byly zahrnuty do kárného návrhu, přestože se jedná o retroaktivní změnu nepsaných pravidel, která platila v předchozím období. Takové vyhledávání průtahů nepovažuje za férové a vnímá jako nespravedlnost i to, že čelí kárnému řízení kvůli zmíněné trestní věci, v níž vykonal mnoho práce a má z ní dobrý pocit.

[47] Ve věci sp. zn. 2 ZT 264/2016 v návrhu na vydání příkazu k zadržení obviněného uvedl, že podal žádost o mezinárodní právní pomoc do Rumunska a že ta nevedla ke kladnému výsledku. Nicméně z jeho strany šlo jen o nešťastnou formulaci, nikoliv o úmysl uvádět soud v omyl. Navíc vyžádání mezinárodní justiční spolupráce není pro soud rozhodující informací. Ve věci sp. zn. 2 ZN 2064/2016 zprvu považoval žádost o mezinárodní právní pomoc do Německa, jejíž podání mu navrhl policejní orgán, za nadbytečnou, nicméně po roce tento úkon nakonec učinil, neboť oproti minulosti shledal reálnou šanci ztotožnit pachatele trestné činnosti. Jestliže by uvedeným způsobem nepostupoval, nebyl by paradoxně za tento průtah kárně stíhán. Ve věci sp. zn. 1 ZN 650/2016 mu bylo obvodním státním zástupcem uděleno několik pokynů, které splnil, přičemž nedokáže vysvětlit, proč ve lhůtě stanovené nadřízeným nevyřídil také návrh

policejního orgánu na podání žádosti o mezinárodní právní pomoc do Nizozemska. V ostatních případech však lhůty uložené vedoucím státním zástupcem dodržel.

[48] Tyto konkrétně zmíněné i další návrhy na vyžádání právní pomoci, ve vztahu k nimž se měl dopustit průtahů, vyřizoval v závislosti na svých reálných možnostech co nejdříve, přičemž v tomto směru komunikoval s policejním orgánem v rámci pravidelného prodlužování lhůt. Byť uvedené úkony činil až po určité době, neohrozil tím účel trestního řízení. Takto postupoval s vědomím vedoucího státního zástupce, který všechny žádosti o mezinárodní justiční spolupráci akceptoval a podepsal. Navíc některé průtahy kladené mu za vinu se týkají případů legalizace výnosů z trestné činnosti s neznámými pachateli, které bývají častokrát odkládány.

[49] Oproti předchozímu kárnému řízení, v nichž svá pochybení uznal a litoval jich, se v nyní posuzovaných kárných věcech jedná spíše o organizační záležitost, a nikoliv o nevyřizování právní pomoci či o negativní postoj k mezinárodní justiční spolupráci. Důsledně u každého návrhu policejního orgánu posuzoval otázku urgentnosti vyhotovení právní pomoci. Kupříkladu žádost o právní pomoc na Slovensko zpracoval s ohledem na její naléhavost v řádu jednoho týdne, nicméně k jejímu vyřízení došlo až po roce, což také vypovídá o fungování mezinárodní justiční spolupráce. V této konkrétní trestní věci se stal vedoucím společného vyšetřovacího týmu, v jehož rámci se opakovaně účastnil jednání Eurojustu. Rovněž tak jako přednášející byl přítomný panelové diskusi o společných vyšetřovacích týmech pořádané Justiční akademií. Tyto skutečnosti svědčí o tom, že v poslední době velkou měrou přispěl k pozitivnímu vnímání nejenom Obvodního státního zastupitelství pro Prahu 1 v rámci mezinárodní justiční spolupráce. S tím souvisí i jeho aktivita v rámci sebevzdělání jako prostředku ke zvýšení profesní kvalifikace, která se oproti minulosti velmi zvýšila.

[50] Opožděné vydání rozhodnutí o stížnosti poškozeného proti usnesení policejního orgánu o odložení věci, k němuž došlo ve věci sp. zn. 2 ZN 3464/2015, představovalo izolované administrativní pochybení, které by patrně nebylo projednáváno v kárném řízení, pokud by nebyl podán kárný návrh ve vztahu k jiným trestním věcem. Navíc v případě, že by si byl v rozhodné době vědom nutnosti uvedeného rozhodnutí a požádal by formálně vedoucího státního zástupce o prodloužení lhůty pro jeho vypracování, jednalo by se o postup aprobovaný a nesankciovaný. Zamítnutí stížnosti poškozeného bylo důvodné a zákonné, jak v rámci dohledu konstatovalo i Městské státní zastupitelství v Praze.

[51] S ohledem na množství jím zpracovávaných a dozorovaných trestních spisů je velmi složité registrovat obsah každého z nich a udržet si o nich detailní přehled. Navíc po dobu deseti let je mu vesměs přidělována obsahově i časově nejsložitější agenda hospodářské trestné činnosti. V ní zpracovává naprostou většinu agendy zkrácení spotřební daně a daně z přidané hodnoty, která je velice náročná z hlediska spolupráce s celními orgány, vedení trestního řízení ve vyhrazeném režimu a množství operativně pátracích úkonů. Tyto trestní věci s ním policisté každý týden konzultují a žádají po něm urychlené vyřízení jednotlivých úkonů. Agendou hospodářské kriminality se sice zabývá i několik dalších kolegů, nicméně ti jsou služebně výrazně mladší a složení jejich nápadu je poněkud odlišné i z hlediska dlouhodobé struktury.

[52] Na obvodním státním zastupitelství je pro každý den stanoven fixní začátek i konec pracovní doby, přičemž ta se eviduje zpětně na konci každého kalendářního měsíce. Je pro něho složité zůstávat na pracovišti i po pracovní době, protože má dvě malé děti, které musí odpoledne vyzvedávat ze školy. Nicméně se snaží pracovní dobu využívat účelně a někdy poslední dny v měsíci zůstává v práci déle, pokud je to v jeho časových možnostech, což se však nepromítá do oficiální evidence pracovní doby, která se formálně vyplňuje podle toho, jak je stanoven její začátek a konec. Občas si bere spisy domů, což je však s ohledem na domácí provoz velmi složité. Nikdy se však nestává, že by z práce odcházel s klidnou a čistou hlavou a o své agendě již doma nepřemýšlel.

[53] Soudci Obvodního soudu pro Prahu 1 vypracovali pozitivní hodnocení jeho osoby, které neinicioval a předložil ho kárnému senátu jen k prokázání jeho do značné míry zpochybňované odborné způsobilosti. Z jeho pohledu je těžištěm práce státního zástupce činnost v řízení před soudem, kterou pokládá za důležitější, než usměrňování policejního orgánu.

[54] Nicméně svých formálních pochybení ohledně délky vyřizování návrhů na mezinárodní justiční spolupráci a při vyhotovení usnesení o zamítnutí stížnosti poškozeného proti usnesení o odložení věci si je vědom a uznává, že se z hlediska rozhodovací praxe kárného senátu pravděpodobně jedná o kárné provinění. Opětovně však poukazuje na okolnosti, za kterých k těmto prodlením došlo. Vedoucím státním zástupcem navrhované kárné opatření snížení platu o 10 % na dobu 12 měsíců považuje za poměrně přísné, nicméně s ohledem na všechny souvislosti za patrně spravedlivé.

III. Posouzení skutku uvedeného v kárných návrzích

[55] Při posouzení jednání uvedeného v návrzích na zahájení kárného řízení vycházel kárný senát ze své předchozí judikatury, kdy s ohledem na zásadu subsidiarity kárného postihu, podle níž lze dovozovat kárnou odpovědnost jedině v závažných případech, v nichž nepostačuje uplatnění mechanismů dohledu a řízení v soustavě státního zastupitelství, považoval za kárné provinění jen delší nečinnost, při níž státní zástupce nevyřídil přidělenou věc, ačkoli tak evidentně mohl učinit bez újmy na zpracovávání jeho další agendy. Průtah dosahující intenzity kárného provinění tak podle dosavadní rozhodovací činnosti kárného senátu zpravidla nastává v situaci, kdy státní zástupce ve více věcech po obdržení příslušného podání neučiní žádný relevantní úkon ve lhůtě tří měsíců u věcí zapsaných v rejstříku ZT a ve lhůtě dvou měsíců u věcí zapsaných v rejstříku ZN (srov. rozhodnutí ze dne 9. 3. 2015, č. j. 12 Ksz 13/2014 - 71, ze dne 13. 4. 2015, č. j. 12 Ksz 1/2014 - 107, ze dne 10. 11. 2015, č. j. 12 Ksz 2/2015 - 78, ze dne 14. 2. 2017, č. j. 12 Ksz 4/2016 - 142, ze dne 26. 9. 2017, č. j. 12 Ksz 2/2017 - 42, ze dne 6. 2. 2018, č. j. 12 Ksz 9/2017 - 120, a ze dne 27. 2. 2018, č. j. 12 Ksz 10/2017 - 43). Daleko přísnějším způsobem kárný senát ve své předchozí judikatuře nahlížel jen na případy, v nichž státní zástupce delší dobu otálí s vyřizováním naprosto základních a stěžejních podání, na jejichž včasném a náležitém posouzení závisí opodstatněnost samotného vedení trestního stíhání, důvodnost vzetí obviněného do vazby či jeho ponechání ve vazbě, zachování dalších základních práv obviněného a jiných dotčených osob, jakož i zjištění klíčových skutečností důležitých pro posouzení jednání uvedeného v usnesení o zahájení trestního stíhání po skutkové i právní stránce. Toliko ohledně těchto podání kárný senát z hlediska kárné odpovědnosti státního zástupce netoleroval nečinnosti trvající v řádu týdnů, nýbrž učinil

závěr, že o nich veřejní žalobci musejí v každé věci rozhodovat spíše v řádu dnů (srov. rozhodnutí ze dne 21. 3. 2017, č. j. 12 Ksz 8/2016 - 81).

[56] Žádný z průtahů uvedených v kárném návrhu se netýkal úkonů, které by bylo možné označit za urgentní s nutností jejich zpracování během několika dnů. Vyřízení návrhů policejních orgánů na podání žádosti o mezinárodní právní pomoc, návrhu celního orgánu na vyžádání mezinárodní justiční spolupráce a jeho následné urgence, žádosti rakouského justičního orgánu o převzetí trestního stíhání v České republice a stížnosti poškozeného proti usnesení policejního orgánu o odložení věci totiž představovaly zcela běžné postupy státního zástupce, které neměly vliv na samotnou důvodnost prověřování či vyšetřování ani nezasahovaly do základních práv dotčených osob. Ostatně i v dosavadní rozhodovací činnosti kárný senát považoval za kárná provinění nečinnosti státních zástupců při vyřizování návrhů na mezinárodní justiční spolupráci a stížností proti rozhodnutím o odložení věci v trvání nejméně dvou měsíců před vydáním usnesení o zahájení trestního stíhání a nejméně tří měsíců po jeho vyhotovení.

[57] Právě těchto délek, které podle stávající judikatury v zásadě představují časovou hranici z hlediska kárné odpovědnosti státního zástupce při vyřizování běžných podání, však výrazně přesáhly jednotlivé průtahy uvedené v obou kárných návrzích.

[58] Kárně obviněný totiž ve věci vedené pod sp. zn. 2 ZT 20/2016 nerozhodl o návrhu celního orgánu na podání žádosti o mezinárodní právní pomoc do Francie v období od 12. 1. 2016 do 5. 9. 2016. Tuto nečinnost kárný senát oproti návrhu na zahájení kárného řízení nepovažuje za umocněnou dobou od 5. 9. 2016 do 31. 10. 2016, v níž kárně obviněnému trvalo vypracování navazujícího přibrání tlumočníka k překladu uvedené žádosti o mezinárodní justiční spolupráci, neboť ve vztahu k tomuto úkonu se nejednalo o nejméně tříměsíční průtah dosahující intenzity kárného provinění. K němu však došlo při dokončení realizace mezinárodní právní pomoci francouzskými justičními orgány, protože kárně obviněný v tomto směru neučinil žádný úkon v období od 5. 4. 2017 do 18. 9. 2017. Není přitom rozhodné, zda kárně obviněný výkonem dozoru v této trestní věci strávil mnoho času a vypracoval v ní celou řadu úkonů. Všechny z nich měl totiž vyřídit v přiměřené lhůtě, a proto nemohl otálet ani s vyžádáním mezinárodní právní pomoci do Francie, kterou navrhoval celní orgán jen čtyři dny před zahájením trestního stíhání a na jejímž základě mělo být rozhodnuto, zda má být v dané trestní věci vedeno vyšetřování ve vztahu k další osobě, jak policejní orgán opakovaně státními zástupci sděloval. Není proto přiléhavé tvrzení kárně obviněného, že podle dohody s celním orgánem měly být další úkony činěny až po zadržení podezřelých, k němuž došlo krátce před zahájením trestního stíhání, a že vyžádání mezinárodní justiční spolupráce nepředstavovalo důvod bránící skončení věci. Dlouhé otálení francouzských justičních orgánů s poskytnutím vyžádané právní pomoci a případná častá negativní zkušenost českých státních zástupců se způsobem realizace mezinárodní justiční spolupráce cizozemskými orgány pak nemohly být důvody k průtahům kárně obviněného při urgování vyřízení žádosti o mezinárodní právní pomoc, zvláště když ho o to policejní orgán požádal a vedoucí státní zástupce mu doporučil způsob dosažení uvedeného cíle.

[59] Ve věci sp. zn. 2 ZN 2064/2016 kárně obviněný nerozhodl o návrhu policejního orgánu na podání žádosti o mezinárodní právní pomoc do Spolkové republiky Německo v období od 15. 8. 2016 do 15. 8. 2017. Ručně psané zmínky o nevyhovění návrhu

policejního orgánu na mezinárodní justiční spolupráci, které byly učiněny na tomto podání s datem 15. 8. bez uvedení roku, jakož i na návrhu policejního orgánu na prodloužení lhůty prověřování ze dne 5. 6. 2017, přitom nesvědčí o projevení nesouhlasu s vyžádáním mezinárodní právní pomoci kárně obviněným, i když ten ve své obhajobě před kárným senátem tvrdil, že zpočátku považoval mezinárodní právní pomoc za nadbytečnou a až po roce ji vyžádal s ohledem na reálnou šanci ztotožnit pachatele trestné činnosti. Uvedené písemné záznamy totiž nejsou nikterak reflektovány na deskách dozorového spisu a v jeho obsahu se nenachází žádné písemné sdělení policejnímu orgánu, že žádost o mezinárodní právní pomoc do Německa nebude podána, včetně odůvodnění takového rozhodnutí. Přitom státní zástupce podobné opatření v písemné formě učinil ve věci vedené pod sp. zn. 1 ZT 54/2017. Navíc žádost o mezinárodní justiční spolupráci nakonec zpracoval v rozsahu návrhu policejního orgánu. Za této situace kárný senát neuvěřil obhajobě a učinil závěr, že kárně obviněný rozhodl o návrhu na vyžádání mezinárodní právní pomoci do Spolkové republiky Německo až dne 15. 8. 2017.

[60] Dále ve věci sp. zn. 2 ZT 264/2016 nerozhodl kárně obviněný o návrhu policejního orgánu na podání žádosti o mezinárodní právní pomoc do Rumunska v období od 6. 10. 2016 do 11. 8. 2017.

[61] Kárně obviněný ve věci sp. zn. 1 ZN 650/2016 nerozhodl o návrhu policejního orgánu na podání žádosti o mezinárodní právní pomoc do Nizozemska v období od 25. 11. 2016 do 9. 6. 2017.

[62] Ve věci sp. zn. 2 ZN 3464/2015 kárně obviněný nerozhodl o stížnosti poškozeného proti usnesení policejního orgánu o odložení věci v období od 7. 12. 2016 do 17. 5. 2017. Není možné se přitom ztotožnit s jeho tvrzením, že se jednalo o ojedinělé administrativní pochybení, které by se nejspíše neprojednávalo v kárném řízení, pokud by nedošlo k podání kárného návrhu ve vztahu k jiným trestním věcem nebo pokud by bylo formálně požádáno o prodloužení lhůty pro vypracování rozhodnutí o stížnosti. Uvedený průtah je totiž natolik dlouhý, že by dosahoval intenzity kárného provinění bez ohledu na to, zda by nastala některá z těchto dvou skutečností. Správnost usnesení o zamítnutí stížnosti poškozeného pak nemá žádný vliv z hlediska kárné odpovědnosti státní zástupce za nečinnost při vydání tohoto rozhodnutí.

[63] Kárně obviněný dále věci sp. zn. ZN 1206/2016 nerozhodl o třech návrzích policejního orgánu na podání žádostí o mezinárodní právní pomoc do Slovenské republiky v období od 30. 12. 2016 do 16. 8. 2017, v období od 9. 1. 2017 do 16. 8. 2017 a v období od 14. 2. 2017 do 16. 8. 2017.

[64] Konečně kárně obviněný ve věci sp. zn. 1 ZT 54/2017 nerozhodl o žádosti rakouského justičního orgánu o převzetí trestního stíhání v České republice v období od 18. 1. 2017 do 14. 8. 2017. V období od 27. 2. 2017 do 14. 8. 2017 dále nerozhodl o návrhu policejního orgánu na podání žádosti o mezinárodní právní pomoc do Nizozemska.

[65] Zmíněné průtahy kárně obviněného při vyřizování jednotlivých podání přitom trvaly po dobu od více než pět měsíců do jednoho roku, která tak výrazně přesahovaly kritickou hranici dvou měsíců u věcí zapsaných v rejstříku ZN a tří měsíců u věcí zapsaných v rejstříku ZT, po jejímž dosažení se již nečinnost státního zástupce považuje za kárné provinění, jak vyplývá z již zmíněné judikatury kárného senátu. Navíc kárně

obviněný byl v několika případech nečinný při vyřizování návrhů na mezinárodní justiční spolupráci i přes opakované urgence a sdělení, že bez provedení tohoto úkonu není možné v dané trestní věci dále postupovat. Nelze proto přisvědčit obhajobě, že vyřízením těchto podání až po určité době státní zástupce neohrozil účel trestního řízení.

[66] Navíc ve věci sp. zn. 2 ZT 264/2016 kárně obviněný v návrhu na vydání příkazu k zadržení nepravdivě sdělil soudu, že zažádal o vypracování mezinárodní právní pomoci, jež dosud nebyla rumunským justičním orgánem realizována. Není přitom rozhodné, zda tak kárně obviněný učinil jen omylem, jak uvedl v kárném řízení, neboť v důsledku jeho otálení při vyžádání mezinárodní justiční spolupráce a na něho navazující zmíněné mylné informace mohl soud při posuzování podmínek pro zadržení osoby obviněné ze spáchání trestného činu vycházet z nesprávně zjištěného skutkového stavu, byť se nutně nemuselo jednat o okolnost zásadní. Ve věci sp. zn. 1 ZN 650/2016 pak kárně obviněný rozhodl o návrhu na vyžádání mezinárodní justiční spolupráce až na základě druhého pokynu vedoucího státní zástupce, přičemž v tomto směru nemá žádný význam, zda v ostatních případech lhůty uložené svým nadřízeným dodržoval, což uvedl v rámci své obhajoby.

[67] Všechna podání popsaná v kárných návrzích přitom kárně obviněný mohl včas vyřídit bez újmy na zpracování jeho ostatní agendy, a to i s ohledem na značné pracovní zatížení, kterému byl vystaven jako státní zástupce Obvodního státního zastupitelství pro Prahu 1 se specializací na hospodářskou trestnou činnost. Z vyjádření navrhovatele učiněného při jednání kárného senátu vyplývá, že v letech 2016 a 2017 bylo k tomuto státnímu zastupitelství trvale přiděleno šestnáct státních zástupců, když sedmnácté tabulkové místo nebylo nikdy obsazeno, přičemž v průběhu roku 2017 dvě kolegyně odešly na mateřskou dovolenou a jedna na jiné státní zastupitelství, avšak ta byla nahrazena novým státním zástupcem. Obvodní státní zastupitelství pro Prahu 1 má v rámci hlavního města Prahy nejvyšší nápad v rejstříku ZN, na což má vliv především agenda neznámých pachatelů drobných krádeží, a vyřizuje velké množství agendy hospodářské trestné činnosti, která je skutkově a právně složitější než věci obecné kriminality. Na hospodářskou kriminalitu se specializuje pět státních zástupců, mezi něž jsou tyto věci spravedlivě rozdělovány s tím, že mají celkově méně spisů. Trestních kauz s mezinárodním prvkem obecně přibývá a většina z nich se týká legalizace výnosů z trestné činnosti, kdy pachatel i poškozený jsou zpravidla cizinci, na území obvodu Prahy 1 je založen účet, kam jsou podvodně odčerpávány peníze. Zpravidla je nutné vyžádat právní pomoc za účelem získání informací ke zdrojovému trestnému činu nebo ve vztahu k osobě podezřelé či poškozené. Tuto agendu přitom zpracovávají všichni státní zástupci. Nicméně navrhovatel shrnul, že kárně obviněný není z hlediska nápadu věcí oproti ostatním kolegům více zatížen a stejně tak jeho intervence při jednáních soudu zcela odpovídají účastem dalších státních zástupců. Toto tvrzení kárného navrhovatele zcela odpovídá údajům uvedeným ve čtvrtletních výkazech o agendách trestní, všeobecné a zkráceného přípravného řízení Obvodního státního zastupitelství pro Prahu 1 za roky 2016 a 2017 a přehledu hlavních líčení za rok 2017, kterými bylo z iniciativy navrhovatele provedeno dokazování při ústním jednání kárného senátu. Navíc rozhodování o žádostech o mezinárodní justiční spolupráci a o stížnosti poškozeného proti usnesení policejního orgánu o odložení věci představovala relativně jednoduché úkony, při nichž státní zástupce většinou mohl vycházet z předloženého návrhu a jejichž vyřízení tak mohl trvat v řádu několika desítek minut. Ostatně o malé složitosti předmětných podání svědčí i to, že většinu z nich kárně

obviněný nakonec vyřídil v rychlém sledu během několika málo dnů. Značné množství práce v letech 2016 a 2017 tedy kárně obviněného rozhodně nemůže vyvinit z průtahů, které jsou mu kladeny za vinu.

[68] Stejně tak z hlediska posuzování jednotlivých nečinností kárně obviněného není podstatné, zda vedoucí státní zástupce opakovaně svým podřízeným prodlužoval lhůty k vyhotovení jednotlivých úkonů, včetně vyřizování žádostí o mezinárodní justiční spolupráci, zda tyto lhůty byly fakticky flexibilní, zda také ostatní státní zástupci měli průtahy dosahující intenzity kárného provinění a zda tato skutečnost byla navrhovateli známa. Ten navíc při jednání kárného senátu uvedl, že jiní státní zástupci vyřizují žádosti o právní pomoc v průměru do dvou měsíců, někteří z nich je zpracovávají tři měsíce, a jen u kárně obviněného a jedné jeho kolegyně v tomto směru zaznamenal zásadní problémy, což v obou případech řešil podáním kárného návrhu. Navíc kárně obviněný se v nyní posuzovaných trestních věcech dopouštěl průtahů, jejichž délka značně přesahovala zmíněnou kritickou hranici a které neodstraňoval ani po opakovaných žádostech.

[69] Rovněž nemá žádný význam nestanovení interní lhůty pro vyřizování návrhů policejního orgánu na podání žádosti o mezinárodní právní pomoc v rozhodné době. Podle § 2 odst. 2 zákona č. 283/1993 Sb., o státním zastupitelství, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o státním zastupitelství“), a § 2 odst. 4 trestního řádu bylo totiž povinností kárně obviněného rozhodnout o všech podáních rychle a bez zbytečných průtahů, přičemž i z mnoha urgencí mu muselo být zřejmé, že takto nepostupuje. Státní zástupce jistě nemá povinnost příslušnému návrhu vyhovět, nicméně pokud se takto rozhodne, musí o tom podatele vyrozumět a sdělit mu důvody, proč považuje žádost o mezinárodní právní pomoc za protiprávní či nadbytečnou. Tímto způsobem však byla ukončena nečinnost kárně obviněného pouze ve věci sp. zn. 1 ZT 54/2017. V dalších případech státní zástupce návrhům policejního orgánu na podání žádostí o mezinárodní právní pomoc vyhověl, takže nelze usuzovat, že by v nich průtahy skončily před vypracováním těchto žádostí. Kárně obviněný jistě mohl jednotlivé žádosti o mezinárodní justiční spolupráci vyřídit později, než jiná naléhavější podání. Jeho povinností však bylo vyřizovat veškerou agendu v přiměřené lhůtě a bez zbytečných průtahů, k čemuž měl dostatečný časový prostor i s ohledem na značné pracovní zatížení. Skutečnost, že se na Obvodním státním zastupitelství pro Prahu 1 nepodílejí na vyřizování agendy mezinárodní právní pomoci vyšší úředníci státního zastupitelství, představuje rozhodnutí vedoucího státního zástupce v rámci jeho řídící činnosti, které podle jeho tvrzení učiněného při jednání kárného senátu je výrazem přesvědčení, že se těmito věcmi mají zabývat výlučně státní zástupci. Za této situace se měl kárně obviněný uvedené praxi přizpůsobit a svou práci zorganizovat tak, aby včas rozhodoval rovněž o žádostech o mezinárodní justiční spolupráci.

[70] Dále se nelze ztotožnit s obhajobou kárně obviněného týkající se okolností iniciace podání kárného návrhu za průtahy při vyřizování žádostí o mezinárodní právní pomoc. Navrhovatel při ústním jednání kárného senátu uvedl, že návrh na zahájení kárného řízení nepodal z vnějšího donucení. Dohledová prověrka provedená Městským státním zastupitelstvím v Praze se totiž týkala jen tří průtahů označených v kárném návrhu a byla jen posledním impulsem k zahájení kárného řízení, neboť předtím v rámci vnitřní dohledové prověrky z května 2017 zjistil nečinnost kárně obviněného ve věci sp. zn. 2 ZT 20/2016 a po předložení několika jím vypracovaných žádostí o mezinárodní právní pomoc v srpnu 2017 shledal, že i v nich nastaly průtahy. Tato zjištění pak vyústila k přijetí

opatření z ledna 2018, kterým sjednotil lhůty pro jednotlivé úkony trestního řízení a také stanovil vnitřní lhůtu pro vyhotovení žádostí o mezinárodní justiční spolupráci. Posledně zmíněné tvrzení navrhovatele odpovídá obsahu jím vydaného opatření ze dne 10. 1. 2018, č. 2/2018, o postupu státních zástupců při vyřizování stížností a vybraných podání, podnětů a návrhů, kterým kárný senát také doplnil dokazování. V tomto opatření se totiž uvádí, že podněty policejního orgánu k podání žádosti o mezinárodní právní pomoc či k předání trestního řízení do cizího státu vyřídí státní zástupce ve lhůtě dvou měsíců od doručení tohoto podnětu. Ani předchozí tvrzení navrhovatele, že k podání kárného návrhu nebyl přinucen z vnějšku, není ve zjevném rozporu s přípisem ze dne 19. 10. 2017, č. j. 3 KZN 1802/2017 - 20, který mu adresovala městská státní zástupkyně v Praze a jímž byl z iniciativy kárně obviněného také proveden důkaz při ústním jednání kárného senátu. V něm se sice uvádí, že na základě dnešního telefonického hovoru se urychleně navrhovateli k jeho žádosti přednostně vrací spisový materiál, který byl použit pro komplexní dohledovou prověrku věcí starší dvou roků z důvodu potřeby vypracování kárného návrhu v souvislosti s věcí sp. zn. 2 ZT 20/2016. Nicméně obsah tohoto přípisu umožňuje jeho interpretaci v tom smyslu, že vnější dohledová prověrka ve spojení s předchozími zjištěními vyústila k rozhodnutí navrhovatele podat kárný návrh a za tímto účelem si od městské státní zástupkyně telefonicky vyžádal vrácení předmětných spisů. Především však není podstatné, zda navrhovatel přistoupil k podání návrhu na zahájení kárného řízení z vnějšího či vlastního podnětu. V tomto směru je totiž rozhodná jen značná délka průtahů i přes množství urgencí na vyřízení jednotlivých úkonů kárně obviněným, což nasvědčovalo jeho pochybením dosahujících intenzity kárného provinění. Jednalo se přitom o natolik excesivní nečinnosti, že byly zcela zjevné i bez stanovení interní lhůty Obvodního státního zastupitelství pro Prahu 1 na vyřízení žádostí o mezinárodní justiční spolupráci. Za této situace nelze v podání kárného návrhu shledat účelový či neférový postup navrhovatele ani retroaktivní změnu pravidel, která platila do počátku roku 2018, kdy došlo k zakotvení uvedené vnitřní lhůty.

[71] Nelze přisvědčit ani tvrzení kárně obviněného, že se v nyní posuzovaných kárných věcech jedná spíše o organizační záležitosti, než o jeho pochybení. Kárný senát nikterak nerozporuje, že státní zástupce v jiných trestních věcech vyřizoval žádosti o mezinárodní justiční spolupráci velmi rychle, iniciativně a že v tomto směru mohl přispět k pozitivnímu vnímání české soustavy státních zastupitelství. O této pozitivní skutečnosti svědčí i listinné důkazy provedené na návrh kárně obviněného při ústním jednání. Nicméně průtahy při vyřizování žádostí o mezinárodní justiční spolupráci zjištěné v tomto kárném řízení i v předchozí kárné věci, o níž bude zmíněno později, nesvědčí o pozitivním přístupu kárně obviněného k uvedené agendě, což ostatně vyplývá i z jeho tvrzení, že za těžiště práce státního zástupce považuje aktivitu při jednání soudu. Toto vnímání role veřejného žalobce vyústilo k dlouhým průtahům v posuzovaných trestních věcech, které kárně obviněný neodstranil ani přes opakované výzvy příslušných orgánů, což je rozhodující aspekt pro posouzení jeho jednání uvedeného v kárných návrzích. Některé v nich popsané průtahy se sice týkaly případů legalizace výnosů z trestné činnosti s neznámými pachateli, které mohou být častokrát odkládány. Tato skutečnost však nemůže být důvodem pro otálení s vyřizováním návrhů policejního orgánu na podání žádosti o mezinárodní právní pomoc, neboť státní zástupce nemůže dopředu odhadovat zmíněný nežádoucí výsledek trestního řízení a jím odůvodňovat svou pasivitu.

[72] I po tomto důkladném posouzení obhajoby kárně obviněného lze tedy shrnout, že uvedené dva průtahy ve věci sp. zn. 2 ZT 20/2016, jeden průtah ve věci sp. zn. 2 ZN 2064/2016, jeden průtah ve věci sp. zn. 2 ZT 264/2016, jeden průtah ve věci sp. zn. 1 ZN 650/2016, jeden průtah ve věci sp. zn. 2 ZN 3464/2015, tři průtahy ve věci sp. zn. ZN 1206/2016 a dva průtahy ve věci sp. zn. 1 ZT 54/2017 dosahují intenzity kárného provinění.

[73] Tyto průtahy je z hlediska kárného práva hmotného nutné považovat za dílčí útoky pokračujícího kárného provinění, neboť se jich kárně obviněný dopustil v blízké časové souvislosti a zároveň jimi porušil své povinnosti státního zástupce. K nutnosti posuzování zaviněných průtahů určitého stupně závažnosti v průběhu vymezeného období jako jednoho skutku a jako jednoho kárného provinění dospěla i dosavadní judikatura kárných soudů (srov. kupř. rozhodnutí Nejvyššího soudu jako soudu kárného ze dne 20. 9. 2006, sp. zn. 1 Skno 8/2006, a rozhodnutí Nejvyššího správního soudu jako soudu kárného ze dne 14. 9. 2010, sp. zn. 13 Kss 2/2010, ze dne 9. 3. 2015, sp. zn. 12 Ksz 13/2014, ze dne 13. 4. 2015, sp. zn. 12 Ksz 1/2014, ze dne 10. 11. 2015, sp. zn. 12 Ksz 2/2015, ze dne 21. 3. 2017, sp. zn. 12 Ksz 8/2016, ze dne 26. 9. 2017, sp. zn. 12 Ksz 2/2017, a ze dne 27. 2. 2018, sp. zn. 12 Ksz 10/2017).

[74] Jedenáct průtahů v sedmi trestních věcech, které jsou uvedeny ve skutkové větě výrokové části tohoto rozhodnutí kárného senátu, tedy tvoří dílčí útoky jednoho skutku, jímž kárně obviněný zaviněně porušil své povinnosti při výkonu funkce státního zástupce odpovědně plnit své úkoly a postupovat odborně, svědomitě a bez zbytečných průtahů, které jsou stanoveny v § 24 odst. 1 zákona o státním zastupitelství. Kárně obviněný tímto zaviněným jednáním ohrozil rovněž důvěru v odbornost postupu státního zastupitelství, neboť ta ohledně urgovaných podání nepochybně byla a v ostatních případech aspoň mohla být v očích odborné a laické veřejnosti, zejména policejního orgánu, celního orgánu a cizozemského justičního orgánu, snížena jeho otáleními při vyřizování úkonů v jednotlivých trestních věcech. V daném případě se jednalo o zavinění ve formě nepřímého úmyslu, kdy kárně obviněný věděl, že svým jednáním může způsobit porušení nebo ohrožení zájmu chráněného zákonem a pro případ, že je způsobí, byl s tím srozuměn. Svých průtahů si totiž byl nepochybně dobře vědom, o čemž svědčí opakované dotazy na stav vyřizování jednotlivých podání a jeho zmíněný spíše negativní přístup k včasnému vyřizování agendy mezinárodní justiční spolupráce. Kárně obviněný musel být proto srozuměn s tím, že se dopouští nečinností, porušuje tak své povinnosti státního zástupce a ohrožuje důvěru v odbornost postupu státního zastupitelství.

[75] S ohledem na všechny tyto skutečnosti je možné konstatovat, že kárně obviněný skutkem uvedeným ve výroku rozhodnutí kárného senátu spáchal kárné provinění podle § 28 zákona o státním zastupitelství.

IV. Uložení kárného opatření

[76] Při úvaze o druhu a výměře kárného opatření kárný senát přihlédl k závažnosti kárného provinění a k osobě kárně obviněného.

[77] Na jedné straně musel vzít kárný senát v úvahu zavinění kárně obviněného ve formě nepřímého úmyslu a závažnost kárného provinění spočívající zejména v delších nečinnostech při vyřizování většího počtu návrhů na podání žádosti o mezinárodní právní

pomoc, které v několika případech nebyly odstraněny přes opakované urgence policejního orgánu či celního orgánu a v jedné trestní věci dokonce ani na základě pokynu vedoucího státního zástupce. Jeho déletrvající nečinnosti při rozhodování o těchto podáních prodloužily trestní řízení a zkomplikovaly jeho průběh. Téměř sedmiměsíční průtah kárně obviněného při vyřizování žádosti o převzetí trestního stíhání v České republice, který trval i po opakovaných výzvách rakouského justičního orgánu, nepochybně negativně ovlivnilo pověst a důvěryhodnost Obvodního státního zastupitelství pro Prahu 1 i celé české soustavy státních zastupitelství v oblasti mezinárodní justiční spolupráce. Bez zachování pověsti a důvěry v česká státní zastupitelství přitom nelze očekávat vstřícnost cizozemských justičních orgánů při provádění dožádaných úkonů trestního řízení vedeného v České republice. Pro kárný senát je rovněž neakceptovatelný přístup kárně obviněného k agendě mezinárodní justiční spolupráce jako k nějakému méně významnému úseku činnosti státního zástupce, anebo omlouvání delší nečinnosti argumentem, že mezinárodní právní pomoc v některých věcech nejspíše žádné výsledky pro prověřování nebo vyšetřování trestné činnosti nepřinese. Rovněž nelze odhlédnout od toho, že se kárně obviněný opakovaně dopustil průtahů v uvedených trestních věcech nedlouho poté, co byl v předchozí kárné věci postižen za spáchání kárného provinění, které rovněž spočívalo v nečinnostech při vyřizování žádostí o mezinárodní justiční spolupráci. Kárný senát připomíná kárně obviněnému jeho obhajobu v jeho předchozí kárné věci, že si na včasné vyřizování mezinárodní justiční spolupráce dá do budoucna pozor.

[78] Na straně druhé však kárný senát přihlédl k doznání kárně obviněného a k jeho pozitivnímu hodnocení, které dne 23. 2. 2018 vypracoval navrhovatel. V něm se uvádí, že kárně obviněný je státním zástupcem od 17. 4. 2008 a od počátku výkonu funkce mu je přidělována agenda hospodářské a majetkové kriminality. V rámci této specializace zpracovává převážnou část daňových trestních věcí, které vyžadují provedení velkého množství utajovaných úkonů. Státní zástupce má příjemné vystupování, v rámci pracovního kolektivu se chová kolegiálně, je ochoten společně řešit teoretické i praktické otázky v různých kauzách a ochotně zastoupí za jiné spolupracovníky. Soudci Obvodního soudu pro Prahu 1 je pozitivně vnímáno jeho vystupování při hlavních líčeních. V době od 1. 10. 2010 do 31. 12. 2010 byl k výkonu funkce státního zástupce dočasně přidělen k Městskému státnímu zastupitelství v Praze, kde byl úspěšně hodnocen. Dále bylo při ústním jednání na návrh kárně obviněného provedeno dokazování vyjádřením soudců trestního úseku Obvodního soudu pro Prahu 1 ze dne 8. 1. 2018, v němž se uvádí, že obžaloby a další návrhy zpracované kárně obviněným mají vysokou profesionální úroveň, stejně jako jeho vystupování v rámci soudního jednání, na která se vždy dostavuje řádně, včas a s precizní přípravou. Jím kladené dotazy jsou věcné, logicky zdůvodněné a vyplývají ze znalosti věci. Jeho spolupráce při pracovní pohotovosti je nadstandardní. Kárně obviněný je považován za státního zástupce s vysokou právní, lidskou a sociální erudicí, má vysoké odborné znalosti, jeho chování a vystupování je slušné, nekonfliktní a bezproblémové. Celkově soudci Obvodního soudu pro Prahu 1 vnímají kárně obviněného jednoznačně kladně a mají zájem s ním i nadále spolupracovat, k čemuž má všechny profesní i osobnostní předpoklady. V pozitivním hodnocení kárně obviněného pokračoval i navrhovatel při ústním jednání kárného senátu, kdy potvrdil, že ve vztahu k jeho intervencím u soudu nikdy nezaznamenal negativní informace. Za jediný zásadní problém kárně obviněného považoval, stejně jako v písemném hodnocení, občasné průtahy, nicméně zdůraznil, že státní zástupce je s ohledem na svou profesní kvalifikaci schopen

přidělenou agendu zvládat. Z těchto kladných hodnocení je patrné, že kárně obviněný, až na opakované průtahy, je velmi dobrým státním zástupcem, který plní své pracovní povinnosti na nadstandardní úrovni. Dále je třeba zohlednit značné pracovní zatížení, kterému byl kárně obviněný v rozhodné době vystaven.

[79] S ohledem na tyto skutečnosti svědčící ve prospěch kárně obviněného dospěl kárný senát k závěru, že prozatím mu postačí uložit kárné opatření snížení platu o 10 % na dobu 10 měsíců, tedy ve výměře těsně nad jednou třetinou zákonné sazby uvedené v § 30 odst. 1 písm. b) zákona o státním zastupitelství, což v podstatě odpovídá sankci požadované kárným navrhovatelem. Kárně obviněný se totiž, jak již bylo shora naznačeno, opětovně dopustil kárného provinění, a to v době před zahlazením kárného opatření snížení platu o 10 % na dobu 3 měsíců, který mu byl za dva průtahy při vyřizování žádostí o mezinárodní justiční spolupráci uložen rozhodnutím Nejvyššího správního soudu jako soudu kárného ze dne 12. 10. 2015, č. j. 12 Ksz 3/2015 - 36, jež nabylo právní moci téhož dne, takže státnímu zástupci bylo možné v této kárné věci uložit kárné opatření snížení platu až o 30 % na dobu nejdéle 2 let, jak vyplývá z ustanovení § 30 odst. 1 písm. b) zákona o státním zastupitelství ve spojení s § 24 zákona č. 7/2002 Sb., o řízení ve věcech soudců, státních zástupců a soudních exekutorů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o řízení ve věcech soudců, státních zástupců a soudních exekutorů“). Kárný senát však přihlédl k výměrám kárných opatření snížení platu uložených státním zástupcům v dříve rozhodnutých kárných věcech za opakované průtahy při vyřizování jednotlivých podání (srov. rozhodnutí ze dne 10. 11. 2015, sp. zn. 12 Ksz 2/2015, a ze dne 26. 9. 2017, sp. zn. 12 Ksz 2/2017), ve kterých oproti nyní posuzovanému případu kárně stíhaní státní zástupci nebyli kladně hodnoceni a neměli tak značné odborné předpoklady pro další výkon své funkce, jako kárně obviněný.

[80] V tomto kárném řízení však nebyla patrná sebereflexe státního zástupce, který v rámci své obhajoby snižoval význam agendy mezinárodní právní pomoci a bagatelizoval průtahy, kterých se v ní dopustil. Přitom státní zástupce je povinen v přiměřené lhůtě plnit veškeré své úkoly a nelze tvrdit, že těžiště jeho práce spočívá v řízení před soudem. Úspěšnost jím podané obžaloby či jiného návrhu u soudu totiž do značné míry závisí na výsledcích přípravného řízení, ve kterém vykonává dozor a činí klíčové úkony. Pokud tedy kárně obviněný tento nesprávný přístup ke způsobu vyřizování části své agendy nezmění, hrozí, že se v ní v budoucnu dopustí dalších průtahů a bude čelit novému kárnému řízení. V něm by již logicky musel počítat s uložením mnohem přísnějšího kárného opatření, než v těchto kárných věcech. Kárně obviněný však má nepochybně veškeré odborné i osobnostní předpoklady k tomu, aby vyřizoval včas i agendu mezinárodní právní pomoci.

V. Závěr

[81] S ohledem na všechno, co bylo uvedeno k jednání kárně obviněného státního zástupce, pro které bylo vedeno toto kárné řízení, Nejvyšší správní soud jako soud kárný podle § 19 odst. 1 zákona o řízení ve věcech soudců, státních zástupců a soudních exekutorů uznal kárně obviněného vinným kárným proviněním podle § 28 zákona o státním zastupitelství, jehož se dopustil skutkem popsaným ve výroku tohoto rozhodnutí. Za toto kárné provinění, jak je výše uvedeno, uložil kárně obviněnému podle § 30 odst. 1 písm. b) zákona o státním zastupitelství kárné opatření snížení platu o 10 % na dobu 10 měsíců.

[82] Kárné opatření snížení platu se vůči kárně obviněnému uplatní od prvního dne měsíce následujícího po dni právní moci rozhodnutí (§ 30 odst. 4 zákona o státním zastupitelství).

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí **n e n í** odvolání přípustné.

V Brně dne 20. března 2018

JUDr. Jiří Palla
předseda kárného senátu
ve věcech státních zástupců